

زیانگران از منظر قرآن کریم

پندهای مسجدی

تدوین و نشر:

بنیاد مجازی آبادگران مساجد

www.aabadgaran.ir

❖ عنوان پند: زیانکاران از منظر قرآن کریم

❖ پندنامه

در زندگی خود و دیگران بسیار دیده‌ایم که گاهی اوقات، انسان کار خلافی انجام می‌دهد در حالی که فکر می‌کند کار خوب و مهمی انجام داده است. این جهالت ممکن است یک لحظه و یا یک سال و یا حتی یک عمر ادامه یابد. قرآن چنین کسانی را زیانکارترین مردم نام نهاده است. در این پند می‌خواهیم به ویژگی‌هایی پردازیم که آدمی را در مسیر خسارت و زیان کاری قرار می‌دهد:

❖ «سرگرم شدن در آرزوهای دنیایی، حیوان‌آزاری و تغییر مخرب در خلقت الهی»: «وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْئِيْنَهُمْ فَلْيُبْتِئِكُمْ بِآدَانِ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْئِيْنَهُمْ فَلْيَغْيِرْنَ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا» (نساء: ۱۱۹)؛ یعنی: «و البته

گمراه‌شان می‌کنم و آرزوهای باطل در دل‌شان می‌افکنم و به آنان فرمان می‌دهم تا گوش‌های چارپایان را بشکافند و به آنان فرمان می‌دهم تا خلقت خدا را دگرگون سازند و هر کس که به جای خدا شیطان را به دوستی برگزیند زیانی آشکار کرده است.»

❖ «دروغ پنداشتن قیامت و دیدار با خداوند»: «قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا

عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ» (انعام: ۳۱)؛ یعنی: «آن‌هایی که دیدار با خدا را دروغ پنداشتند زیان کار هستند و چون قیامت به ناگهان فرا رسد، می‌گویند: ای حسرتا بر ما به خاطر تفصیری که کردیم؛ اینان بار گناهان‌شان را بر پشت می‌کشند. هان، چه بد باری را بر دوش می‌کشند.»

❖ «کشتن فرزندان و خشونت‌ورزی از روی نادانی»: «قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ» (انعام: ۱۴۰)؛ یعنی: «زیان کردند کسانی که از روی نادانی، بی‌هیچ دلیلی فرزندان خود را کشتند و به خدا دروغ بستند و آنچه را به ایشان روزی داده بود حرام کردند؛ اینان گمراه شده‌اند و راه هدایت را نیافته‌اند.»

❖ «بی‌توجهی نسبت به آیات خداوند»: «وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا

يَظْلُمُونَ» (اعراف: ۹)؛ یعنی: «آنان که ترازوی اعمال‌شان سبک گشته است کسانی هستند که به آیات ما ایمان نیاورده بودند و از این رو به خود زیان رسانیده‌اند.»

❖ «تردید و عدم ثبات در بندگی خدا هنگام سختی‌ها و آزمایش‌ها»: «وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ

أَطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكُمْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ» (حج: ۱۱)؛ یعنی: «و از میان مردم کسی است که خدا را با تردید می‌پرستد. اگر خیری به او رسد دلش بدان آرام گیرد، و اگر آزمایشی پیش آید رخ برتابد. در دنیا و آخرت زیان بیند و آن زیانی آشکار است.»